

השגחה פרטית

דברי
התעוררות
וחיזוק
וסיפורי
השגחה
מופלאים
המתרחשים
בימינו
מתוך
”קו השגחה פרטית”

פרשיות נח - לך לך תשפ"ו • עלון מס' 174

השגחה שבועית

איך יש כסף במאה שערים?

מספר יהודי מבורז פארק: שנים רבות לא הבנתי איך ליהודים של מאה שערים בירושלים יש פרנסה. בכל פעם שהגעתי לירושלים ועברתי ברחוב מאה שערים, ראיתי שם אין ספור חנויות של תשמישי קדושה, ופשוט לא הצלחתי להבין איך כולם מצליחים למכור ולהרוויח, כשהתחרות כל כך גדולה. מאיפה יש למוכרים פרנסה? בשכונת מגוריי בבורז פארק יש כמה חנויות של תשמישי קדושה במרחק של כמה דקות טובות של הליכה זו מזו. אבל במאה שערים - בכל פסיעה נפגשים עם עוד חנות כזו.

עד שהקב"ה עזר לי והבנתי את הסוד. ובסוד הזה אני רוצה לשתף את עם ישראל. נסעתי לאדמו"ר שלי רק לראש השנה, וכיוון שאצלנו בחסידות לובשים קיטל לבן רק ביום כיפור, לא הבאתי איתי קיטל.

אלא שלאחר ראש השנה השתנו התכניות, והחלטתי להישאר גם ליום הכיפורים.

מה שחסר לי - קיטל. אמרתי לעצמי: מאה שערים זו הכתובת. נכנסתי לחנות הראשונה שבדרך וביקשתי מהמוכר קיטל לבן.

המוכר החביב שאל: "מה המידה שלך?" לא ידעתי לענות, וביקשתי ממנו להביא לי קיטל למדידה. הוא ענה לי: "אין לי קיטלים פתוחים, אינך יכול למדוד כאן. לך לשכן שלי פה, מצד ימין - אצלו יש קיטלים פתוחים, שם תוכל למדוד ולקנות."

יצאתי משם בהתפעלות. ככה לשלוח לקוח לשכן? אבל ההתרגשות שלי רק התחילה.

נכנסתי לשכן וסיפרתי לו שהמוכר הסמוך שלח אותי לקנות אצלו קיטל, כי אצלו יש אפשרות למדוד ולראות מה שמתאים לי. אמר לי המוכר: "אני לא מבין למה אתה צריך לקנות אצלי. תמדוד אצלי, ותקנה אצל השכן."

באותו רגע הבנתי את מה שלא הבנתי שנים רבות. היהודים של מאה שערים חיים מהאמונה. הם עושים השתדלות, כי כך רוצה הקב"ה, ויכולים לפתוח עשרות פרנסה באה רק משמים.

וכשהיהודים חיים את ההשתדלות באמונה תמימה ופשוטה, הקב"ה שולח להם את הפרנסה בדרכים שלו.

נראה לי שאחרי סיפור כזה, כל מילה נוספת מיותרת.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

הבטחון מנצח את הכוח

שיכול לעמוד מול הענק האכזר שמאיים עליהם, הוא מבין שעליו להשתמש בכוח הזה. גאוותו של גלית מקבלת מדקרת חרב, רק מלראות את הנער הצעיר והיפה עם הפאות המסולסלות ותורמיל הרועים, שנשלח להילחם נגדו. - האם כלב אנוכי, שאתה בא אליי במקלות של מתופף?! - הוא שואג. - עוד רגע, ואני הופך אותך לגל עצמות! - מזהיר גלית את הנער.

אבל דוד לא נבהל. גלית מגיע בכוחו המוגבל, ולעומתו, דוד מגיע עם ה' אלוהיו! עם בטחון של מאה אחוז שה' יעזור לו והוא ינצח. אילו היו לו רק תשעים ותשעה אחוזים של בטחון, היה לו אסור לגשת למלחמה ולהיכנס לגוב האריות. אה, אילו פסוקי בטחון הוא משמיע "אֵתָהּ בָּא אֵלַי בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן, וְאֶנֶכִּי בָּא אֵלַיךְ בְּשֵׁם ה'! הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרָךְ ה' בְּיָדָיו... וְיִדְעוּ כָּל הַקָּהָל כִּי לֹא בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ ה'... כִּי לַה' הַמִּלְחָמָה, וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדָיו!" (שמואל א', פרק י"ז, מ"ה-מ"ז).

דוד המלך אסף אל תרמילו חמישה חלוקי נחל, כי כך דרכם של צדיקים, להלביש את הנס בפעולה טבעית. בכל אבן הייתה כוונה מיוחדת: האחת כנגד שם ה', השנייה כנגד אהרון הכהן, ושלוש נוספות כנגד אברהם יצחק ויעקב. היו האבנים מריבות ביניהן מי תזכה לקדש שם שמייים, עד שנעשו כולן אבן אחת, ממש כמו מעשה האבנים אצל יעקב אבינו. את האבן הזו קולע דוד המלך אל מצחו של גלית. הלה מתנוודד ונופל ארצה, וההמשך ידוע ומפורסם. דוד המלך, הנער האדמוני הצעיר, רועה הצאן, הכריע את האויב המר, ושם שמיים התגדל והתקדש.

אמונה. בטחון. הידיעה הברורה וההכרה העמוקה שה' איתנו. זהו המפתח לישועה. יזכנו ה' לראות בישועתו, ירום קרנו על כל שונאנו, וידעו הכול כי אתה שמך ה' לבדך, מלך על כל הארץ, אמן סלה.

(מתוך שיעור 261 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגוי ישיר 02-3011904).

בקשו רחמים מרובים
עבור האבדך ר' יצחק בן יצחק {קלצקי} הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים: 077-4822963

רבינו מביא הרבה פעמים פסוקים המבטאים את גודל הבטחון של דוד המלך. נתבונן כאן במלחמת דוד וגלית, שמלמדת אותנו כמה וכמה פרקים באמונה.

במה גלית היה בטוח? בכוחו הגדול. בבגדי השריון שלו, באומץ רוחו, במראהו המטיל מורא. גובהו היה שש אמות וזרת, כלומר כשלושה ושישים סנטימטרים! הוא גם היה מלומד במקצועות הלחימה - איש מלחמה מנעוריו.

אף אחד לא העז להתחיל איתו, וגלית הגאה מודיע שהוא מוכן להתעמת עם כל אחד.

הדרגים הצבאיים בעם ישראל באים במבוכה גדולה. שאול המלך אינו יודע איך לקדם את פני הרעה. התמורונים של הפלישתים מראים על כוונה להביא אסון נורא על יושבי הארץ. שר הצבא שלהם, המפקד הראשי - הלווא הוא גלית, עושה הכול כדי לדכא את רוחם של בני ישראל, וברוב חוצפתו ורשעותו הוא מחריף מערכות אלוקים חיים במשך ארבעים יום.

והנה מגיע אל הזירה נער צעיר, רועה צאן, שנטש את צאן אביו ובא אל המערכה. ליבו של דוד בוער בקרבו בקנאה לאלוקיו. הוא מציע את עצמו להילחם בגלית, וכדי לשכנע את שאול שהוא מסוגל לכך, הוא מזכיר מעשה שהיה: - בזמן שרעייתי את הצאן הגיע אריה וחטף כבש מהצאן. מה עשיתי? רדפתי אחרי האריה, משכתי בזקנו, הצלתי את הכבש מפיו והרגתי! ושוב היה מעשה דוד פגע בעדר, וגם ממנו הצלתי את הכבשה, ואותו חיסלתי.

לזכר הנס לקח דוד את עורו של הכבש שניצל מהאריה, וממנו תפר לו בגד, שאותו הוא לבש. את הבגד הזה הוא מראה לשאול, מזכרת מאותו אירוע. עם 'קורות חיים' שכאלו מקבל דוד רשות להיכנס למלחמה, ומזה נלמד לכל אדם: כאשר קורה משהו נדיר ומיוחד, מחוץ לרגילי, יש כאן רמז לתפקידו של האדם בהמשך חייו. כאשר דוד המלך - אז, רועה צאן פשוט, מבוזה ומרוחק ממשפחתו - רואה כי ה' נתן לו כוחות מיוחדים וגבורה על טבעית לנצח את האריה ואת הדוב, הוא מבין כי הכוח הזה לא ניתן לו רק כדי להציל כבשים, ולאחר זמן, כשעם ישראל נתון בסכנה ואין אף אחד

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארץ ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מדורם אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריט הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

ההשתדלות הראשונה

הפלאפון הנייד של בני הבית אבד. התקשרנו אליו מהטלפון של הבית, והוא לא הגיב, כי בזמן שהוא שהה אי שם התרוקנה לו הסוללה, והרי הוא כאבן שאין לה הופכין. ביום הראשון לאבדיה לא ממש הרגשנו בחסרונה. הסתדרנו מצוין עם הטלפון הנייד. אבל ביום השני כבר לא כל כך הסתדרנו. הילדים היו צריכים לצאת מהבית ולקחת עימם פלאפון כדי שיתאפשר להם ליצור קשר, והחסר כבר ממש העיק. חייבים פלאפון. כולם מתחילים לחפש. זה מתחת למיטות וזה מעל למקרר, זה במדפים שבמחסן וזה במגירות שבמטבח. בהזדמנות זו אנחנו מגלים כמה הבית שלנו גדול, כמה חפצים יש בו, כמה ארונות הוא מכיל וגם כמה מרצפות. אנחנו אובדי עצות, כי הבית על כרעיו ועל קרבו לא מוכן לפלוט לעברנו את המוצר החשוב הזה ששמו פלאפון. ואז אני נזכר שאת ההשתדלות החשובה ביותר עוד לא ניסיתי. לא התפללתי. פניתי לקב"ה בתפילה שנמצא את הפלאפון, והנה, תוך דקה נשמעה קריאת רווחה. הפלאפון נמצא! איפה? באותו מדף שעליו חיפשו כמה פעמים. תודה לה'.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 274)

שיחה שנענתה

יש לי בן דוד שלי"ע חולה. הוא מאושפז כבר תקופה ארוכה, וצריכים להיות לידו עשרים וארבע שעות. במשפחה אין מספיק אנשים שיוכלו להחליף את ההורים, ויש קושי גדול במציאת מתנדבים שיבואו לשהות ליד הילד. יום אחד קיבלה אמו של הילד טלפון מחברה ששנים לא דיברה איתה. אין ביניהן שום קשר מיוחד. הן החלו לדבר מעט, ואחרי שתי דקות התנצלה החברה שהיא התקשרה בטעות, וניתקה את השיחה. החברה הזו מתנדבת הרבה פעמים לשמור על חולים. אמו של הילד נזכרה עכשיו בפרט הזה. היא נזכרה גם שכבר בימים שלפני כן היא נזכרה בכך, אבל אז לא היה לה פנאי לחפש את המספר של החברה. עכשיו היא התקשרה לחברה שניתקה זה עתה, ואמרה לה: "חשבת שהתקשרת בטעות? ממש לא! אני מחפשת בדחיפות מתנדבת שתבוא לשהות ליד הבן שלי". ואכן, החברה הזו הייתה שליחה טובה, וכבר באותו יום היא הגיעה למשמרת של שתיים עשרה שעות ליד הילד!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 275)

להשכיר שהכול לטובה

בשבב ובהודיה לה' יתברך קנינו דירה. זוג צעיר, משכנתא גדולה מאוד, ודירה. כדי להתמודד עם התשלומים החלטנו שנמשיך לגור ביחידה השכורה שלנו, ונשכיר את הדירה, שברוך ה' גדולה ונאה, ויכולה לאכלס משפחה ברוכה לטווח ארוך. הדירה הושכרה, ולקראת סיום החוזה פרסמנו על הדירה להשכרה. הגיע שוכר פוטנציאלי. הוא שאל הרבה, בדק וחקר, בירר על המחיר וטען שזה יקר לו, והצליח להוריד אותנו קצת ועוד קצת. הוא גם ביקש ודרש לקבל דירה מושלמת, מתוקנת, מסודת ומתוחזקת, שהצירים בה נעים בשקט, ואין בה לא קילוף ולא סדק. גם את זה הבטחתי שהוא יקבל. לא צריך לחשוש כל כך הרבה. "אתה לא השוכר הראשון", אני מזכיר לו, "ואם הראשון היה מרוצה, גם אתה תהיה מרוצה בעזרת ה'". הוא לא היה רגוע לגמרי, אבל חתם על חוזה והעביר את הצ'ק הראשון. ניגשנו מיד לעבודות השיפוץ והתיקון. אחרי כמה ימים אני מקבל ממנו טלפון. "בסוף ראיתי שזה לא מתאים לנו", הוא אמר, "אני רוצה לבטל את החוזה של השכירות, ולקבל בחזרה את הצ'ק". "מה זאת אומרת?" נדהמתי. "ידעתי שאתה הולך לשכור את הדירה, והפסקתי לפרסם אותה. הביטול הזה מסב לנו נזק!" אבל האיש אמר שדיבורים לא בדיוק יעזרו כאן, כי הוא ממילא לא יבוא לגור בדירתנו, ורק הצ'ק שנמצא אצלו צריך להגיע לידיים הנכונות. כמעט והמשכתי להגיד עוד כמה מילים שעמדו על קצה לשוני ולספר לו מה אני חושב עליו, אלא שברחמי שמיים תפסתי את עצמי ואמרתי, "בסדר. הכול לטובה. כל טוב",

עד שהשוכר יגיע

יש לנו יחידת דיור שתמיד הייתה מושכרת. שתיים עשרה שנים היא הנפיקה לנו סכום חודשי נאה מדמי השכירות, ואנחנו חשבנו שדירה כזאת, במיקום כזה, עם ביקוש כזה, בוודאי תהיה מושכרת תמיד. אבל הקב"ה רצה לאמן אותנו במידת הבטחון. השוכר האחרון עזב, ולא הגיע חדש במקומו. אנשים באו וראו את הדירה, ויצאו כלעומת שנכנסו. אף אחד לא חתם חוזה. תחילה חשבנו שאולי עלינו להחליף את הדלתות באחרות חדישות יותר, ולשפץ קצת את מראה הדירה. לא שחשבנו שהיא לא יפה די צורכה, אך חשבנו שהאנשים שבאו לראות אותה חושבים כך. במחשבה שנייה אמרנו: עלינו להתחזק במידת הבטחון. התחלנו ללמוד מדי יום את הלימוד היומי בשער הבטחון, וכך התחדדה בנו ההכרה שהקב"ה יודע הכי טוב מה טוב בשבילנו. הרי אנחנו מבקשים פרנסה, ומי אמר שדווקא על ידי השכירות היא תגיע? אולי רצון ה' הוא שהדירה תהיה ריקה עכשיו, והכסף יגיע ממקור אחר? המשכנו ללמוד ולהתחזק ברקע הדירה הריקה, וכעבור כמה ימים התקשר אליי קרוב משפחה, ומבלי שישמע שום הקדמה בעניין, הוא שאל אותי מה שלומנו, ואין הולך עם השכירות של הדירה. אמרתי לו: "לא הולך כרגע. הדירה ריקה". "ואיך אתם מסתדרים?" "מתפללים לה'", עניתי בכנות. הוא התעניין בכמה כסף אנו משכירים את הדירה, וכעבור זמן מה הוא התקשר לספר שהוא העביר לחשבוננו את כל הסכום של שכירות דירה לחודש. הכסף הגיע על אף שהדירה הייתה ריקה. היפלא מה! דבר!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 279)

מעשה במצלמה

מצלמה אף פעם לא הייתה בין משאלות ליבי. לא סבלתי מחסרונה ולא חיפשתי את המוצר הזה, עד שבני הבית ביקשו מצלמה. הבנתי את הצורך, השתכנעתי שזה חשוב, ומה שנשאר היה לשכנע גם את הכיס. אמרתי: כשיהיה לי סכום מתאים למצלמה, אקנה אותה. ביררתי מחירים, וקיבלתי הצעה סבירה למחיר של מצלמה כשרה, מחיר גבוה לכשעצמו. יכולתי להרים ידיים ולומר: יקר מדי. אבל רציתי לשמח את בני הבית, והתפללתי לה' שיזמן לי את המצלמה ללא טרחה יתרה. והנה, לקראת אירוע מיוחד בבית הכנסת של הקהילה נקראתי, מתוקף תפקידי, לארגן את בית הכנסת ולסדר אותו לקראת המעמד. המפיק של האירוע שאל אותי כמה מגיע לי על העבודה, ואני נקבתי בסכום שעולה המצלמה. הסכום אושר!

יהודים
שלקחו על
עצמם שותפות
בהפצת האמונה
בעולם
מעידים על ישיעות
בכל תחומי החיים.

הסיפור הבא

יכול להיות שלך!
התקשר עכשיו:
02-30-11-5-11

שכונה שלימה נתרמה ליכות

דוד מנחם בן מיכל והדסה מושב בת שושנה וכל יוצא"ח שיוזבו להתחזק תמיד באמונה וביטחון בכל ישותם וס"ד ברו"ג בכל העניינים אורחון בן חנה זוריא ולאח בת כמזנה שיוזבו לדורות ישרים מבורכים לאיו"ט בידח. בנינו ובני בנינו עוסקים בתורה לשמה. לע"נ ראובן בן שרה

שריטה קטנה וישועה גדולה

בעבר ראש השנה הזקתי בטעות רכב יקרתי. על הפח הנוצץ נחרצו סימני שריטה, וחששתי מאוד מהעלול להתרחש, שהרי תיקון שריטה שכזו עלול לעלות לי אלפי שקלים. כסגולה לישועה נתתי תרומה נכבדה להפצת האמונה והביטחון. השארתי על שמשות הרכב את מספר הטלפון שלי. לא חלפא אלא שעות ספורות, ובעל הרכב התקשר אליי ואמר: "הכול בסדר, אין לך מה לדאוג, אינך צריך לשלם דבר". באותו רגע ראיתי בחוש כיצד בזכות התרומה ניצלת מנזק כספי גדול.

חפצים
אמונה
ורואים
ישועות

ניתקתי את השיחה.

התאמצתי ממש לחשוב שהכול לטובה, עד שנרגעתי לגמרי, וחזרנו לפרסם את הדירה ולחכות לשוכר שיגיע בסופו של דבר.

חודש אחד הדירה עמדה ריקה. חודש אחד שבו התמודדנו עם תשלום של משכנתא ושכירות שלנו בלי דמי שכירות כנגדם, וברוך ה' על זה.

אחר כך הגיע השוכר הנוכחי, ואז ראינו עין בעין איך הכול היה לטובה. קודם כל, הדין ודברים בינינו היה חלק ומהיר, נעים ונוח. הוא לא הזכיר כל מיני דקדוקי עניות, ולא דרש כל מיני דרישות. הוא רצה להיכנס לדירה מיד, ולא היה לו אכפת שאפילו לא הספקנו לטאטא את הרצפה שלה.

הוא לקח על עצמו לתקן ולשפץ אותה בלי שום התערבות מצידנו. על מחיר השכירות הוא לא התווכח בכלל, כך שהוא שילם יותר מהכמעט-שוכר שהיה לפניו. בהמשך, כשעלה המחיר, הוא הבין את המצב ולא ניסה להתמקח, כך שמיד הופיעה התוספת בחשבון.

הוא גם עובד לפרנסתו בטמבור, ומתמצא במיוחד בתחזוקת הבית. כל דבר שצריך לתקן, הוא מתקן בעצמו, בלי להטריח אותנו.

חשבתי: מה היה קורה אילו הכמעט-שוכר היה אכן מתיישב אצלי בדירה? הוא הרי היה מתקשר בשביל כל דבר קטן שלא פועל כשורה, ומקפץ אותי כל שני וחמישי. אמנם היה קשה מאוד כשהדירה עמדה ריקה במשך חודש, אבל דווקא כך ראינו שהכול לטובה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 280)

מנת כיבוד

מישהו אמר לי פעם, שכל אחד עובר בחייו מסעות כדי לתקן דברים שקשורים לנשמה שלו. "אתה חושב שאתה אוסף צדקה", אמר לי אותו יהודי חכם, "אבל בעצם אתה אוסף את הניצוצות שרק אתה יכול לתקן. זוהי שליחות אישית שה' נתן לך".

הוא הוסיף ואמר לי עוד משהו חשוב: "ולכן, שים לב לכל מצווה שאתה יכול לקיים בכל מקום. אף פעם אי אפשר לדעת האם לא זו המצווה שבגללה הגעת לאותה עיר או לאותו בית כנסת".

קיבלתי. אתם מבינים בעצמכם שלהגיע למצב שצריכים לאסוף צדקה בחוץ לארץ, וגם מסע האיסוף עצמו, אלו לא התענוגות הכי גדולים. הרעיון שידידי השמיע באוזניי הפך את כל מסלול הנסיעה למשהו מרומם. קיוויתי שאכן אזכה להמליך את הקב"ה בעולם נבדל מקום שבו אהיה.

מצויד בחשיבה הזאת, התפללתי מעריב בבית כנסת כלשהו הממוקם בעיר גדולה לאלוקים, בחוץ לארץ.

אחרי התפילה הבחנתי בפתק מקופל הזרוק על הרצפה. משהו קטן ומלוכלך, שנראה כמו פיסת נייר שנשרה מאי מי שארגן לו רשימה למכולת.

בתחילה חשבתי להתקדם לכיוון היציאה. אני לא הגבאי של בית הכנסת, ואיני אחראי על ניקיונו. יבוא מי שזה תפקידו, ויניח את הפתק במקום הראוי לו.

אחרי כמה שניות החלפתי את מחשבתי וחשבתי, מה זה משנה של מי התפקיד להרים את הכלכלים? וכי באולם שמחות מדובר כאן? כאן זה בית ה'! בית מקדש מעט! ואם מפני כבודי הייתי ממשיך הלאה, הרי מפני כבוד שמיים, מן הראוי שאני בעצמי אזכה במצווה לכבד את ביתו של הקב"ה ולהרים את הנייר כדי להניחו בפח האשפה.

הרמתי את הנייר, וללא כל כוונה מיוחדת הצצתי בתוכנו. כאן נכונה לי הפתעה: הנייר לא היה אלא וורצ'ר - מין המחאה בסכום של שבעים וחמש לירות! זהו סכום יפה של כשלוש מאות ושלשים ש"ח.

התבוננתי בו מכל הכיוונים. שום סימן מזהה לא היה בו.

ואני זכיתי בו. מציאה כשרה לגמרי.

רציתי לכבד את בית ה', והקב"ה כיבד אותי במתנה נאה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 281)

בדקה המדויקת

כולנו - כל האברכים ובחורי הישיבה שבמשפחה, חילקנו בינינו את מסכת קידושין, כדי לסיים אותה יחד בימי בין הזמנים, סגולה למען אחותנו, שתמצא את זיווגה בקרוב.

ביום שבת קודש שאחרי סיום בין הזמנים, התקבצנו כולנו לסעודת היום, מלבד אח אחד שכבר התחיל את הישיבה.

תיארת לי לעצמי שהאח שבישיבה כבר למד את החלק שלו, ואמרתי: "הבה נערוך סיום מסכת!".

באותו רגע הסתכלתי על השעון וראיתי שהשעה היא 12:28. שמרתי את השעה בליבי, כי עניין אותי לדעת האם אחי שבישיבה אכן סיים ללמוד את חלקו עד השעה הזו.

הסיום נערך בשמחה ובהתרגשות, בתקווה גדולה לישועה.

במוצאי שבת שוחחתי עם אחי בטלפון, וסיפרתי לי שכבר עשינו את הסיום. "אני מקווה שלא הייתה בעיה עם זה שהתאחרתי ללמוד את החלק שלי", הוא אמר. "סיימתי ללמוד את הדף רק בשעה 12:27..."

זו הייתה סוכריה מתוקה של השגחה פרטית שהקדימה את הישועה.

מיד אחר כך, ביום ראשון, עלתה ההצעה שהגיעה לגמר, ואחותי התארסה למזל טוב. מיד אחר כך, ביום ראשון, עלתה ההצעה שהגיעה לגמר, ואחותי התארסה למזל טוב.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 278)

רק אחר כך נזכרתי שעליי להוריד כסף למעשרות, כך שלא יהיה לי כל הסכום למצלמה, אך בטחתי בקב"ה שישלים לי את הסכום.

ואכן, תוך כדי עבודה נדרש ממני לעשות

עוד כמה דברים שלא סוכם עליהם מראש, ולכן קיבלתי תוספת, וכך היה בידי כל הסכום לקניית מצלמה.

ה' שולח לנו הכול, גם את זה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 276)

רק בטחון בה'

את ההתחלה של הסיפור אתם יכולים לצטט על פה: נסעתי מירושלים לבני ברק, ואחרי שירדתי מהאוטובוס גיליתי ששכחתי את התפילין.

גם ההמשך היה צפוי: התקשרתי לחברת האוטובוסים, לברר האם מצאו את התפילין שלי. הם כמובן לא מצאו, ואני שאלתי תפילין מיהודי שהיו לו בבית תפילין מיותרות, ללא הגבלת זמן. ברוך ה' גם על זה.

בינתיים המשכתי בהשתדלויות ובתפילות למציאת התפילין, שאלתי וחקרת ואתקשרתי וביררתי.

כל מי שהכיר אותי ידע שאני מחפש את התפילין שלי. כעבור חודש מהאבידה סיפר לי חבר שהוא ראה מודעה שנמצאו תפילין, ונתן לי את המספר של המוצא.

שוב מצאתי את עצמי באוטובוס. כל נסיעה כזאת הזכירה לי את אבידתי בכפל כפליים.

התקשרתי למספר שהחבר נתן לי, ואז התברר שיש טעות במספר.

זהו. הרגשתי שמציתי את כל האפשרויות. כבר עשיתי הכול. פשוט הכול. השתדלויות גשמיות ורוחניות, הגיוניות ופחות הגיוניות, בעל פה ובכתב, בבית ובישיבה, בעיר ובדרכים.

זהו.

החלטתי שמעכשיו אני לא עושה שום דבר בנידון. כלום. אבל אני לא מתיאש חלילה, אלא שם מבטחי בה', שהוא ישלח לי את התפילין! החלטתי שבטוח שהוא ישלח לי! רק הוא. אין עוד מלבדו.

כך העמקתי לחשוב ולהתחזק בבטחון בבורא כל עולמים, אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להניח תפילין.

עברו עוד כמה שבועות בהם אני מתעטר בתפילין שאולות, ושוב אני מנסה להתקשר לחברת האוטובוסים ולשאל באגף המציאות האם מצאו תפילין על שמי.

והתשובה היא: כן! מצאו! נהג ערבי הביא אותן למשרדי החברה, בתוך הנרתיק, מבלי שאירע להן נזק כלשהו.

רגע לפני שסיימתי את השיחה, בייקשתי מהם לברר מתי הגיעו התפילין למשרד. הם בדקו ומצאו, ואמרו לי את התאריך הלוועזי.

בדקתי בלוח העברי, והתוצאה המתוקה והמרגשת לפניכם: היום שבו החזיר הנהג הערבי את התפילין, היה אותו יום שבו עזבתי את כל ההשתדלויות ושמתי את מבטחי בה' לבדו.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה 33 אחרי בחירת שפה ולבחור סיפור מס' 277)

קח שותפות קבועה בהפצת "השגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם ותזכה גם אתה לראות ישועות בכל העניינים.

התקשרו עכשיו למוקד הישועות: 02-30-11-5-11

בעמדות נדרים פלוס
ע"ש השגחה פרטית

משלוח בדואר
ת.ד. 5475 ירושלים

או בהעברה לבנק לאומי
57390056 שחבון
ע"ש השגחה פרטית אמנות ובטחון ע"ר

חפצים
אמונה
ומחיים
נפשות

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

יסודות האמונה

מפנות הדת ומיסודות האמונה הוא שלא לייחס לה' ית' פועל הבטלה, ואף על פי שהרבה דברים נעלמו ממנו סיבת מציאותם.

(בית הבחירה למאירי שבת עז)

אין בעולם אדם מיותר

[...] כך הוא בבני אדם ובכל הנבראים בעולם שיש להם דבר זה בעצמו, כי יש להם אחד מקום מיוחד. לכן אמר "אל תהי בו לכל אדם", לומר כי אדם זה אינו נחשב לכלום והוא נחשב דבר מיותר בעולם ואין לו חלק בעולם כלל, וכן "אל תהי מפליג לכל דבר", והם שאר דברים שהם נבראים בעולם, שבא האדם להרחיקו ולהפליגו שאינו נחשב ממצאות עולם הזה. דבר זה אל יעשה, "שאיין לך אדם שאין לו שעה", כלומר שיש לכל אדם שעה מיוחדת. אף על גב שמצאנו 'בן גליל' היינו שהם קרובים במזל,

אבל בוודאי יש לכל אחד ואחד מזל בפני עצמו. כי אי אפשר שיהיה לשני בני אדם מזל אחד לגמרי, שאף שתי שערות אינם יונקים מגומא אחת, כל שכן שאין שני בני אדם יש להם מזל אחד, ומאחר שיש לכל אחד ואחד מזל בפני עצמו מה שאין לאחר, הרי הוא ממצאות העולם, שהרי העולם הוא מסודר תחת המזל, ובמה שיש לכל אדם מזל בפני עצמו הרי כל אחד ואחד נחשב ממצאות העולם ומשלים את העולם, עד שמצד כל בני אדם שהם בעולם העולם שלם. ודבר זה דומה למצוות התורה, שכל מצוות התורה הם משלימים לתורה אחת, וכל התורה הוא מושלם אחד שלם בלי חסרון וכלי גירעון, וכן כל אדם שברא הקדוש ברוך הוא על האדמה כל אחד משלים העולם. ואמר "ואין לך דבר שאין לו מקום",

דבר זה אמר כנגד שאר דברים שהם מסודרים בעולם. ומפני כי האדם בפרט יש לו מזל, וכדאיתא בפרק קמא דבבא קמא שאני אדם דאית ליה מזל, ולכן אמר "אין לך אדם שאין לו שעה" היינו מזל, ושאר הדברים שהם בעולם כולם יש להם מקום שהם מסודרים מן הש"י כל אחד על מקומו. ואל האדם שייך "בז", מפני כי אצל האדם שייך כבוד, ולכן אמר שאל תהא בו לכל אדם לנהוג בו הפך הכבוד, ואצל שאר דבר שייך הרחקה.

(דרך חיים למהר"ל מפראג)

אין בעולם דבר מיותר

ויתרון ארץ בכל היא (קהלת ה). רבותינו אמרין מהו פירוש הפסוק "ויתרון ארץ בכל היא"? אפילו דברים שאתה רואה אותן כאילו הם מיותרין בעולם, כגון זבובים ופרעושים ויתושיין שלא נראה שיש בהם תועלת, ונדמה שהם רק מצערים את הבריות, הן היו בכלל ברייתו של עולם. וכן מתפרש הפסוק: "ויתרון ארץ" - גם מה שנראה מיותר, "בכל היא" - גם זה נכלל ב"כל אשר עשה". וזהו מה שנאמר (בראשית א) "וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד", שכל דבר ודבר בבריאה שעשה הוא טוב מאוד, ואין בו דבר לחינם.

(שמות רבה פרשה י, א)

הכול מוכן לעת הצורך

כל פרטי הברואים שעשה ה' יתברך הנה הנם מכוונים בשיעור ומידה, אך כפי הצורך להעולם לא פחות ולא יותר. והאמנם כי רואים אנו דברים רבים משוללי התועלת ונעדרי הצורך לא לעזר ולא להועיל, אולם מכבר החליט החכם ע"ה ואמר "ויתרון ארץ בכל הוא". ובמדרש, אפילו דברים שאתה רואה אותם מיותרים בעולם, בכלל הווייתו של עולם הן. פירש

כי בשגם במקומות האלו אינם לצורך, הנם מוצרכים במקומות זולתים, או בעיתים פרטיים. והוא כי ברואי ה' יתברך נחצבו מראש כפי הצורך לכלל העולם וקיומו ותיקונו, כעניין מאמר חז"ל "אין לך אדם שאין לו שעה, ואין לך דבר שאין לו מקום". והוא ממש כאדם הנוסע למרחקים או פורש לים הגדול, הנה מלבד שייקח עמו דברים הצריכים לו בהווה, עוד יעלה על ליבו לקחת איתו אף דברים אשר אין מדרכו בביתו לשאול עליהם, מדאגה פן יקרנו מקרה שיצטרך להם. כך ה' יתברך מלבד שהכין עבורנו כל הדברים ההכרחיים והמתמידים בשימושם, עוד ברא אלקים עניינים אשר עלו על רעיוניו יתברך, אולי על פי מקרה וההזדמן יהיה הצורך אליהם, הכינם ובראם. והם כל ענייני רפואות וסגולות וכאלה.

(אהל יעקב להמגיד מדובנא)

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עריפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' עריש שנייבאלג שליט"א

בראשית - מתחילים מחדש

ארעי. הארעי לא היה רק סמלי, אלא הצהרה ברורה וחזקה שאנו יושבים בצילו של הקב"ה, וחיינו בעולם הזה הם ארעיים, זמניים וחולפים. לא כאן ביתנו, אלא תחת כנפיו של הקב"ה, שאנו תלויים בו בכול.

חז"ל מספרים במסכת עבודה זרה על כך שלעתידי לבוא יבחן הקב"ה את אומות העולם במצווה קלה - מצוות סוכה. הקב"ה יוציא חמה מגרתיקה, והם יבעטו בסוכה ויצאו ממנה. מדוע יבעטו? משום שלא יפיצו את רעיון הארעיות - הם לא יבינו כי הישיבה בסוכה אינה רק מעשה חיצוני, אלא בעלת משמעות פנימית שאנו חיים בצילו של הקב"ה.

זהו המסר לחיים: בעולם הזה אנו רק אורחים. הכול בידו של הקב"ה, וכל מה שהוא עושה עימנו - הוא לטובה. יש אנשים שמציבים לעצמם יעד - למשל, עושר - וכאשר אינם מצליחים להגיע אליו, הם 'בועטים'. אך, הדרך הנכונה היא אחרת: ככל שנפנים את הארעיות ונבין שאיננו שולטים בכלום, כך נגביר את הבטחון בקב"ה, נרבה בתפילה ובבקשה אליו, ונחיה מתוך אמונה ובטחון. כי מי שיועד שהוא יושב בצילו של הקב"ה - חי בטוב, בשמחה, במנוחה ובשלמות הנפש.

שיעור הרה"צ ר' עריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באידיש אנגלית
לקבלת העלון במייל: B023011300@GMAIL

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

השגחה פרטית

בהתאמה אישית

שמעתם? התפעלתם?

התלהבתם משיעור של אחד המגידים ואתם רוצים לשמוע אותו בשלוחה ישירה?

בנוסף להשמעת השיעורים בקו השגחה פרטית הכללי, ניתן לחייג ישירות לסדרת השיעורים המבוקשת:

הבטחון היומי
'חמש דקות אמונה בכל יום'

הרב פינחס שפר
שליט"א
02-30-11-905

שיעור שבועי
ב'שער הבטחון'

הרב דוד קלצקין
שליט"א
02-30-11-904

פרנסה בהרחבה
באמונה ושמחה
שיעור שבועי מאת

הרה"צ ר' עריש
שנייבאלג שליט"א
02-30-11-907

חיים של רוגע
ושמחה
שיעור שבועי מאת

הרה"צ ר' יהודה
מאנדל שליט"א
02-30-11-906

'קו השגחה

פרטית' לנשים
02-30-11-909

שיחת החברים

חבורה שבועית
באמונה
02-30-11-908

'קו השגחה

פרטית' פרטית'
הקלטת סיפורים
אישיים מהשטח
02-30-11-902

קו השגחה

פרטית' לילדים
סיפורים מיוחדים
מהרב קלמן
רוזנגרטן שליט"א
02-30-11-901

כמו כן ניתן לשמוע כלל השיעורים

במס' הראשי
02-30-11-300

או במס' המקוצר
*6176